14/11/2018

Οι ιερείς της Κέρκυρας αντιδρούν στην συμφωνία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Έκτακτη ιερατική σύναξη της Ιεράς Μητρόπολης Κέρκυρας πραγματοποιήθηκε το πρωί της Τετάρτης 14 Νοεμβρίου, η οποία υιοθέτησε ψήφισμα, στο οποίο εκφράζει τη βαθιά της ανησυχία για την πρόθεση συμφωνίας μεταξύ του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος και της κυβερνήσεως και καλεί την ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος να μην συναινέσει.

Το ψήφισμα της Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το πρωί της Τετάρτης 14 Νοεμβρίου 2018 συνεκλήθη εκτάκτως Ιερατική Σύναξη της Ι.Μ. Κερκύρας, υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου, στο Πνευματικό Κέντρο, όπου και εξέδωσε το κάτωθι ψήφισμα:

“Οἱ ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

συμμετείχαμε σέ ἔκτακτη ἱερατική σύναξη ἡ ὁποία ἔγινε ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νεκταρίου τήν Τετάρτη 14 Νοεμβρίου 2018 στό Πνευματικό Κέντρο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Θέμα τῆς συνάξεως ἦταν οἱ ἐξελίξεις οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τόσο τήν ἐπικείμενη συνταγματική ἀναθεώρηση, ὅσο καί τήν θέση μας στήν ἑλληνική κοινωνία, ὕστερα ἀπό τήν αἰφνίδια ἀνακοίνωση προθέσεως συμφωνίας μεταξύ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλάδος κ. Ἱερωνύμου καί τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσίπρα.

Οἱ ἱερεῖς, ὕστερα ἀπό συζήτηση καί κατάθεση προβληματισμῶν, ὁμοφώνως ἐγκρίνουμε καί ὑπογράφουμε τό κάτωθι ψήφισμα:

1. Ἐκφράζουμε τήν βαθιά ἀνησυχία μας καί τήν ἀντίθεσή μας στήν πρόταση τοῦ κυβερνῶντος κόμματος γιά ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας μας μέ τήν εἰσαγωγή τῆς πρότασης: «Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία εἶναι θρησκευτική οὐδέτερη». Κατ’ ἀρχάς ἡ δήλωση αυτή διαγράφει μέ τόν πλέον ἐπίσημο τρόπο ἕνα συστατικό στοιχεῖο τῆς ταυτότητας τῆς πατρίδος μας, ὅπου Πολιτεία καί Ἐκκλησία πορεύονται ἀπό τά χρόνια τοῦ Βυζαντίου μέ συναλληλία.

Ἡ θρησκευτική οὐδετερότητα τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας θά ἔχει ἄμεσες συνέπειες στόν τρόπο λειτουργίας τοῦ κράτους ἔναντι τῶν παραδόσεων τοῦ λαοῦ μας, οἱ ὁποῖες εἶναι κατοχυρωμένες θεσμικά. Εἶναι πιθανόν νά καταργηθοῦν γιά παράδειγμα ἀπό ἐπίσημες ἑορτές τοῦ κράτους οἱ ἑορτές τῆς πίστεώς μας, ὅπως τά Χριστούγεννα, τά Θεοφάνεια, ἡ Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ μνήμη τῶν τοπικῶν Ἁγίων, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται γιά τίς ἀργίες ἀπό τήν ἐργασία, ἀπό τά μαθήματα τῶν σχολείων, ἀπό τό δικαίωμα στολισμοῦ τῶν πόλεων, ἀπό τήν τέλεση λιτανειῶν, εφόσον ὅλες αὐτές οἱ ἐκδηλώσεις θά θεωροῦνται στοιχεῖα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων καί ὄχι τῆς δημόσιας παράδοσης. Παράλληλα, δέν ἀποκλείεται νά τεθοῦν ζητήματα ὅπως ἡ ἀφαίρεση τοῦ σταυροῦ και τῶν εἰκόνων ἀπό δημόσιους χώρους, ἀπό τά σχολεῖα, τά δικαστήρια, ἐνῶ καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν αὐτομάτως θά μετατραπεῖ σέ Θρησκειολογία.

Ἡ μέχρι τώρα συμπόρευση Πολιτείας καί Ἐκκλησίας εἶναι σύμφωνη μέ τα πατροπαράδοτα τοῦ λαοῦ μας, ενῶ οὐδέποτε ἐτέθη ζήτημα παραβίασης τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί ὅλων τῶν δκαιωμάτων τῶν ἑτεροδόξων, τῶν ἀλλοθρήσκων, τῶν θρησκευτικῶς ἀδιαφόρων, τῶν ἀθέων, καθότι προστατεύονται ἐπαρκῶς ἀπό τό ἄρθρο 13 τοῦ ὑφιστάμενου Συντάγματος.

Ἐπικρατοῦσα θρησκεία σημαίνει μέχρι σήμερα ὅτι ἡ πολιτεία ἀναγνωρίζει ὡς θρησκεία τοῦ κράτους τήν πίστη τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία ἀκολουθεῖ ἡ συντριπτική πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων.

Ὅπως παρατηρεῖ, ἄλλωστε, ὁ Σεβασμιωτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος: «Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία δέν μπορεῖ νά εἶναι θρησκευτικά οὐδέτερη ὅταν εἶναι ὑποχρεωμένη νά προστατεύση τήν μουσουλμανική μειονότητα τῆς Θράκης, βάσει τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης».
Διαμαρτυρόμεθα λοιπόν γιά τήν πρόταση καί ζητοῦμε τό ἄρθρο 3 νά παραμείνει ὥς ἔχει.

2. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ στό θέμα τῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου ἐκφράζουμε τήν βαθιά ἀνησυχία μας γιά τήν ἀνακοινωθεῖσα πρόθεση συμφωνίας γιά τούς κάτωθι λόγους:

α. διότι ἔγιναν διαπραγματεύσεις ἐν κρυπτῷ μεταξύ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὡσάν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά μήν διοικεῖται ἀπό τήν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλά μόνον ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Τήν ἴδια στιγμή, γιά ἕνα θέμα τό ὁποῖο ἔχει ἄμεσες συνέπειες στήν ζωή τόσο ἡμῶν τῶν ἰδίων ὅσο καί τῶν οἰκογενειῶν μας, καθότι οἱ περισσότεροι εἴμαστε ἔγγαμοι καί γονεῖς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐφάνη σάν νά μήν ἐνδιαφέρεται γιά τήν γνώμη μας, σάν νά μήν ἐνδιαφέρεται γιά τούς ἱερεῖς, τά παιδιά του, τά παιδιά ὅλων τῶν ἐπισκόπων!

β. Ἡ ὅλη μεθόδευση τῆς συμφωνίας εἶναι τό εὐχαριστῶ γιά τό ὅτι ἐπί δέκα χρόνια στά ὁποῖα ἐκράτησε καί κρατᾶ ἡ οἰκονομική κρίση στήν πατρίδα μας, ἡ Ἐκκλησία καί ἰδιαίτερα οἱ ἐνορίες καί οἱ ἱερεῖς, ὡς ἀχθοφόροι τῆς ἀγάπης, τρέξαμε καί θά συνεχίσουμε νά τρέχουμε προκειμένου νά συλλέξουμε τόν ἐπιούσιο ἄρτο τῶν ἀνθρώπων πού μαστίζονται ἀπό τήν κρίση καί ἔχασαν τήν ἀξιοπρεπῆ ζωή καί διαβίωσή τους. Οἱ ἱερεῖς, εἴτε μέ τά συσσίτια, εἴτε μέ τά κοινωνικά παντοπωλεῖα, μέ τήν συγκέντρωση ρούχων καί φαρμάκων προσπαθήσαμε νά στηρίξουμε τό σύνολο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, γιά νά μήν καταρρεύσει. Τό μεγαλύτερο προνοιακό ἔργο τῆς πατρίδας μας τό ἔχει ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία καί οἱ προνοιακές μονάδες εἶναι οἱ ἄριστες, σέ σύγκριση μάλιστα καί μέ τίς κρατικές. Ἀντί τοῦ μάνα λοιπόν χολή; Ἀντί τοῦ εὐχαριστῶ ὁ διωγμός καί ὁ ἐμπαιγμός;

γ. Ἡ ὅλη ἐπιχειρηματολογία περί τῆς προθέσεως συμφωνίας στηρίζεται οὐσιαστικά στό ὅτι τό ἑλληνικό κράτος δέν ἔχει ἀναγνωρίσει ἐπίσημα ὅτι ὀφείλει στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀποζημίωση γιά τήν ἀναγκαστική ἀπαλλοτρίωση τῆς περιουσίας της, καί γι’ αὐτό χορηγεῖ τούς μισθούς τῶν κληρικῶν. Ὅταν ὅμως τό ἑλληνικό κράτος ἐν τοῖς πράγμασι (de facto) χορηγεῖ αὐτήν τήν μισθοδοσία, μέ πρώτη ἀπόφαση τῆς Δ’ Ἐθνοσυνέλευσης τοῦ 1829 καί μέ ὁριστική καταβολή τῶν

ὑπεσχημένων ἀπό τό 1945 (μέρους τοῦ μισθοῦ), τό 1968 (πλήρης ἐξομοίωση τῶν κληρικῶν μέ τούς ὑπόλοιπους δημοσίους ὑπαλλήλους) καί τό 2013 μέ τήν ἔνταξη τῶν κληρικῶν στήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῶν, τί ἄλλο μαρτυρεῖ παρά τήν ἀναγνώριση ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ὅτι ὀφείλει στήν Ἐκκλησία;

Σκόπιμα (;) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σπεύδει νά χαιρετίσει τήν συμφωνία ὡς τήν πρώτη ἐπίσημη ἀναγνώριση ἀπό τήν πλευρά τοῦ κράτους ὅτι μισθοδοτεῖ τόν κλῆρο ἀντί τῆς περιουσίας πού ἀπαλλοτρίωσε. Μήπως ὅμως ἡ ἔμμεση παραίτηση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό ὅποιο δικαίωμα ἄλλης ἀποζημίωσης, ἔστω καί μέ ἀμφίβολα ἀποτελέσματα (ἄν καί ἡ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τό 1994 γιά τήν μοναστηριακή περιουσία, διά τῆς ὁποίας δικαιώθηκαν οἱ Μονές πού προσέφυγαν σ’ αὐτό ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους πού ἐπεχείρησε νά ἀπολλοτριώσει γιά μία ἀκόμη φορά τίς περιουσίες τους μέ τόν νόμο Τρίτση τοῦ 1987, δείχνει ὅτι ὅταν ὑπάρχει θέληση, προετοιμασία καί ἀποφασιστικότητα ὅλα γίνονται), λύνει τά χέρια τοῦ κράτους γιά νά φανεῖ ἐπιλῆσμον γιά μία ἀκόμη φορά;

δ. Πόσο βέβαιοι καί ἥσυχοι μποροῦμε νά εἴμαστε γιά τήν ἀπόδοση τῆς ἐπιδότησης μέ τήν ὁποία τό ἑλληνικό κράτος θά καλύψει τούς μισθούς τῶν κληρικῶν, ὅταν διαπιστώνουμε καθημερινά ὅτι ὅπου ὑπάρχει ὁ τρόπος τῆς ἐπιδότησης, αὐτή δέν καταβάλλεται πάντοτε πλήρως καί στήν ὥρα της; Γιατί δέν ἀρκούμαστε στήν καταβολή τῶν μισθῶν μας ἀπό τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῶν, διά τῆς ὁποίας ὅ,τι ἰσχύει γιά τούς ἄλλους κρατικούς ὑπαλλήλους ἰσχύει καί γιά μᾶς, κάτι πού μᾶς ἀπάλλαξε ἀπό τό ἄγχος τῆς ἐπιβίωσης, δίδοντάς μας τήν δυνατότητα νά ἀφοσιωθοῦμε ἀπρόσκοπτα στά καθήκοντά μας;

ε. Γιατί νά ὑπάρξει διαχωρισμός ἀνάμεσα στούς ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί στούς ἱερεῖς τῆς Κρήτης καί τῶν Δωδεκανήσων, ὅπως δυστυχῶς ἀφήνεται νά διαφανεῖ σχετικά μέ τήν συμφωνία; Δύο ταχυτήτων ἱερεῖς θά ὑπάρξουν: αὐτοί πού θά περιμένουν τήν ἐπιδότηση καί αὐτοί πού θά ἀνήκουν στήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῶν. Μήπως στήν συνέχεια θά ὑπάρξουν καί δύο καθεστῶτα ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης, αὐτά τῶν Ἀκαδημιῶν Ἀθήνας, Θεσσαλονίκης καί Ἰωαννίνων, στά ὁποῖα οἱ διδάσκοντες καί τό προσωπικό θά πληρώνονται μέ ἐπιδότηση, καί τῆς Κρήτης, στό ὁποῖο οἱ πληρωμές θά γίνονται ἀπό τήν Ἑνιαία Ἀρχή Πληρωμῶν; Μήπως θά ὑπάρξουν καί δύο περιεχόμενα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, δύο τρόποι ἀναγνωρίσεως τῶν Μητροπολιτῶν κ.ο.κ. Τραγελαφικές καταστάσεις…

στ. Διαμαρτυρόμαστε γιά τόν χαρακτηρισμό ὅτι μέ τήν συμφωνία «θά ἀποτινάξουμε τήν ρετσινιά τοῦ δημοσίου ὑπάλλήλου». Τό ὅτι τύποις δέν εἴμαστε «δημόσιοι ὑπάλληλοι» ἀλλά «θρησκευτικοί λειτουργοί», τό γνωρίζουμε. Τό ὅτι στήν οὐσία οὐδέποτε συμπεριφερόμαστε καί λειτουργοῦμε ὡς «δημόσιοι

ὑπάλληλοι», μέ τήν κακή ἔννοια τοῦ ὅρου, δηλαδή ὡς ἀνεύθυνοι, ἀδιάφοροι, κακοί ἐπαγγελματίες, οἱ ὁποῖοι κοιτοῦμε μόνο τό ὡράριο καί τόν μισθό μας, τό γνωρίζει τόσο ὁ ἐπίσκοπός μας ὅσο καί ὁ λαός τόν ὁποῖο διακονοῦμε ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, χωρίς ἀργίες, χωρίς Κυριακές, χωρίς νά ἐπικαλεστοῦμε ὡράρια, μέ στερήσεις, κάποτε καί μέ παραμέληση τῶν παιδιῶν μας. Προτιμοῦμε ὅμως νά εἴμαστε «δημόσιοι ὑπάλληλοι» μέ τήν ἔννοια ὅτι ὑπηρετοῦμε τό κοινό καλό καί ἐπιστρέφουμε στό πολλαπλάσιο στήν πολιτεία πού μᾶς χορηγεῖ τόν μισθό μας, κοινωνικό, ἠθικό, ὑλικό, πνευματικό καλό, μέ πνεῦμα προσφορᾶς καί θυσίας, καθώς καί διάσωσης τῶν πατροπαράδοτων τοῦ τόπου μας, ὅπως κανένας ἄλλος δημόσιος θεσμός!

ζ. Στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἰσχύουν ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, «ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος», ἀλλά καί ἡ πειθώ καί ὁ διάλογος καί ὄχι «ἡ ἑνός ἀνδρός ἀρχή». Ζητοῦμε λοιπόν ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά μήν συναινέσει στήν πρόθεση συμφωνίας, γιά τήν ὁποία, ἀληθινά τί ἐμπαιγμός, τόσο ὁ πρωθυπουργός ὅσο καί ὁ κυβερνητικός ἐκπρόσωπος, ἀλλά καί ἄλλα ἁρμόδια χείλη, θεώρησαν ὅτι εἶναι ἤδη συμφωνία, καθώς διακήρυξαν τήν πρόθεσή τους νά προκηρύξουν τήν πρόσληψη 10.000 δημοσίων ὑπαλλήλων στήν θέση ἡμῶν, τούς ὁποίους κατά τά ἄλλα ἡ δική μας φυσική ἡγεσία μᾶς θεωρεῖ «μή δημόσιους ὑπάλληλους»!

Ἐξουσιοδοτοῦμε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος ὡς ἀληθινός πατέρας ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού πληροφορήθηκε τά τῆς συμφωνίας ἐξέφρασε τήν συμπαράσταση, τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἀγωνία του γιά μᾶς καί τίς οἰκογένειές μας, ὅπως πράττει ἀδιαλείπτως ἐδῶ καί δεκαέξι χρόνια, νά μεταφέρει τίς θέσεις μας στήν Ἱεραρχία καί νά ὑπερασπιστεῖ ὄχι δικαιώματα μόνο, ἀλλά κυρίως τήν τιμή πρός τά πρόσωπά μας τήν ὁποία ἐπέδειξαν ὅλες οἱ προηγούμενες κυβερνήσεις καί πού ἡ παροῦσα δείχνει ὅτι θέλει νά θέσει σέ ἀμφισβήτηση”.

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ